

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્વ વિકાશ
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧ હું વિક્રમ સંવત ૧૯૬૦—કારતક. અંક ૪ થો.

મનુષ્યદેહ પામીને શું સાધ્યું ?

પથ.

(નાથ કેસે ગજકો બંધ છાડાઓ એ રાહ.)

કહો શું સાધ્યું માનવ તનુ ધારી,

પુણ્ય પાપ જીવ્યાને વિચારી.— એ ૨૬.

આલાપણું વહી ગયું જીવાની, વહેતી વહે જમ વારિ;

અંતરમાંહિ વિચારો ભવિકા, ફલ શું મળ્યું અવિકારી. કહો. ૧

રોગ જરા મૃત્યુનો માથે, ભય ગાજે છે ભારી;

આધિ ઉપાધિ અનંત વધે તે, સ્વરૂપ શક્યાં શું વિચારી. કહો. ૨

અદ્વૈતજ્ઞાન અદ્વૈતશક્તિ તમારી, દારિદ્રતા દુઃખ ભારી;

મોહ અને મિથ્યાત્વ તણું બસ, સ્વરૂપ શક્યાં શું વિદારી. કહો. ૩

૯૮

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

~~~~~

વિવિધ કામનાથી વલવલતી, મનની વૃત્તિ વિકારી;
 અરિહંત કરા ચરણ કમલમાં, પ્રેમથી તે શું ઠારી. કહો. ૪
 લગ્ય ભાવના થાયે જેથી, અંતરમાં ભવહારી;
 તેવો ગુણ સંપાદન કરીને, શું નિજ તનુ શણગારી. કહો. ૫
 ધર્મ સાધનો તેવા કરે જીવ, થાય ન સ્વેચ્છાચારી;
 તે કરવાને અંગ ઉમંગે, મનની ગતિ શું વધારી. કહો. ૬
 આત્મતત્વ ચિંતન જે અવિચલ, સુખની સુંદર ખારી;
 ભવચિંતનને છોડી સત્વર, તેમાં શું બુદ્ધિ પ્રસારી. કહો. ૭
 મન વચ કાયવટે ગુરુસેવન, હે ભવપાર ઊતારી;
 શુદ્ધ હૃદયથી આચરીને, તે લીધો શું જીવને તારી. કહો. ૮
 ચારિત્ર ગુણની વૃદ્ધિ જે છે, આત્મતણી હિતકારી;
 તે સાધવાને-ઉચ્ચ પરીષદ, સહન કર્યા શું ભારી. કહો. ૯
 માનવ ભવ લઘ ઇહ પરલોકે, સુકૃત કીર્તિ ન ધારી;
 માયા મોહમાં મલિન રહીને, ભારે જનની મારી. કહો. ૧૦

~~~~~

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મનો સંવાદ.

(કલ્પિત કથાનક.)

આશ્વિન માસની દ્વિતીયાનો મંગલ મય્યપ્રાતઃકાલ છે. વાગન તળે શરદ પવન મંદ મંદ પ્રવર્તે છે, પક્ષિગણ વૃક્ષોમાંથી જામ્બલ થઇ મધુરારવ સાથે પ્રભાતને વધારે છે. પ્રકાશ અને અંધ-કારને ઘાટું બુદ્ધ ચાલે છે, પૂર્વમાં તરણીના કંઠમાં કિરણમાલા આરોપાય છે. ધર્મસ્થાનોમાં અને શ્રાવક મંદિરોમાં સામાયિક તથા

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

૯૬

પ્રતિક્રમણના પવિત્ર મંત્રો જપાય છે. આસ્તિક આર્હતો ગુરુ પાસે ધર્મ વચન સાંભળવા તત્પર થાય છે. અને ચૌમેર મંગલમય શાંતિ પ્રસરી રહી છે આ સમયે દિવ્ય રૂપધારી એ પુરુષો આદર્શ માર્ગેડુંસામ સામા આદ્યા આવે છે. તેઓમાંથી એક શાંતમૂર્તિ પવિત્ર હૃદયથી પ્રકાશિત, તેજસ્વી અને ભવ્યાકૃતિ વાળો હતો. સંસાર, સ્નેહ, લક્ષ્મી, ઐશ્વર્ય, કીર્તિ અને બીજી માયિક વસ્તુ પરનો પ્રેમ ભાવ તેણે ત્યજી દીધો હતો. સદ્બોધનો સુધાસ્રોત તેના નિર્મળ હૃદયમાં વહેતો હતો. સર્વજ્ઞ પ્રભુના પ્રવચન ને અનુસરી તેના હૃદયમાં સર્વદા ધર્મનીજ લગ્ની લાગી હતી. તે શમતારસથી શાંતિપતિનુંજ ચિંતન કરતો હતો. તે તેનેજ જોતો, વંદતો, પ્રાર્થતો ગાતો અને તેનું તાદાત્મ્ય-તાદ્રૂપ્ય મેળવવા યત્ન કરતો હતો.

બીજો પવિત્ર, શાંત તથા ઉચ્ચ તેજથી પ્રકાશિત. વેશથી સુશોભિત, સદાચાહી અને રમણીય આકૃતિ વાળો હતો. માયિક વસ્તુઓપર પ્રીતિવાલો છતાં તેની ઉપેક્ષા રાખતો હતો. તેનું હૃદય રાગી છતાં વિરાગ ને માન આપતો હતો. પોતે વૈભવથી સેવ્ય છતાં સેવક ધર્મનો શોખી હતો. અને સર્વદા બકિતરસનો ભોગી હતો.

તેઓ બંને સામ સામા મદ્યાં. એક બીજાને પરસ્પર આલખી લીધા. પ્રેમથી લલુચ્ય ગુરુને વંદન કર્યું. ગુરુએ અંતરથી કલ્યાણમય ધર્મના લાલની આશીષ આપી. થોડીવાર સુધી આત્મચિંતન કરી તેઓ વચ્ચે નીચે પ્રમાણે વાર્તાલાપ શરૂ થયો.

યતિધર્મ—ભદ્ર, તમે ક્યાંથી આવ્યા છો? ક્યાં જાવ્યા છો? અને તમારા મુખપર હર્ષ અને શોક કેમ જણાય છે?

૮૦

યતિધર્મ અને શ્રાવકધર્મના સંવાદ.

~~~~~

શ્રાવકધર્મ—મહારાજ, હું સાંપ્રત કાળની રાજધાનીમાં જૈન મહા સમાજના દર્શન કરવાને આંચો હતો. ચાર દિવસ સુધી તેની સર્વ ક્રિયા જોઈ આજે સ્વસ્થાન પ્રત્યે જતાં અહિં આપના પવિત્ર દર્શન અકસ્માત્ થઈ ગયા. મને હર્ષ અને શોક થવાનું કારણ ધાતું ગંભીર છે. તે આપને પછી જણાવીશ. પણ આપ ક્યાંથી આવો છો? અને હવે વિહારથી કયા પ્રદેશને પવિત્ર કરવા ઇચ્છો છો?

યતિધર્મ—હું પણ તમારી જેમ ભારતવર્ષની જૈન સમાજ જોવાને આંચો હતો. અંતરીક્ષના એક ભાગમાં રહી તેની ઉત્તમ ક્રિયા જોવામાંજ તદ્દલીન થયેલા આપણ બંને એક બીજાને જોઈ શક્યા નથી. ભદ્ર, જે તમને કાંઈ બાધ ન હોય તો તમારા હર્ષ શોકનું સત્ય કારણ જણાવશો.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન્, આ ભરત ક્ષેત્રની સમગ્ર જૈનપ્રજા એકત્ર થઈ પોતાનો પ્રાચીન ઉદય મેલવવા યત્ન કરે, પૂર્વની ધાર્મિક અને સાંસારિક ઊન્નતિના લુપ્ત થયેલા સાધનો પુનઃ સંપાદન કરે, જૈનોની જે જ્ઞાન સમૃદ્ધિ આખા ભારતમાં પૂર્ણકલાથી પ્રકાશતી હતી તેને પુનઃ પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન કરે, મધ્યકાલે પાંચમા આરાના પ્રભાવે જે કુધારા, કલેશ, કલહ અને મિથ્યાત્વનું ગાઢ અંધકાર વ્યાપ્યું છે તેને ત્રિદારણ કરે અને પોતાના સનાતન ધર્મની આબાદી સાથે સર્વ જાતના સુખ સાધે—એવું કાર્ય કરતાં દેખી મને અપાર હર્ષ થયો છે. તેમના સર્વ કાર્યોને કોન્ફરન્સ પાર પાડશે. કલ્યાણમયી કોન્ફરન્સના પ્રતાપે આપણા બંનેનો પણ ઉદય થશે. પૂર્વકાલે જાહોઝલાલીથી પૂર્ણ ધાર્મિક વૈભવનું સ્થાનરૂપ અને ભારતની વ્યાપાર ક્ષાનો આધારભૂત જે જૈન પ્રજા આજે જ્ઞાનની સર્વ વિભૂતિથી વિ-

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૬

મુખ થઇ જેવી રાંકડી, દીન, અજ્ઞ, નિસ્તેજ દેખાય છે. મિથ્યાત્વના આશ્રયથી કૃષ્ણ પદાની ચૈદશના ચંદ્રની જેમ દર્શન દેછે. તેનામાં આજે મલિન સંસ્કાર વ્યાપી રહ્યા છે; હાનિકારક રીવાજો દાખલ થયા છે, ગરીબ વર્ગ વધતો જાય છે, શુભ ખાતાઓ અવ્યવસ્થિત પળે આવે છે, ઉદારતા, અચળતા, ધર્માભિમાન, જ્ઞાનવૃદ્ધિમાં ઉત્સાહી પાણું નિરાશ્રિતને સહાય—એ સર્વ ગુણો શ્રીમંતોમાંથી લોપ થતા જાય છે. તેમનો ઘણો ભાગ અજ્ઞ, કાયર, મોહીતો અને સ્વાર્થી છે. ડાઘ ડાઘ વાર તો તેવા શ્રીમંતોને જોઈને એમ શંકા થયા વિના રહે જ નહીં, કે જેઓના વડિલોએ અમોઘ વીર્ય ધરી જૈનના મહત્ત્વ અદ્ભુત ધાર્મિક કાર્યો કીધા છે, તેઓના આ વંશને હશે ખગલ આવા વિચારથી મને શોક થાય છે.

યતિધર્મ—ભદ્ર, હવે શોક થવાનું કાંઈ કારણ નથી. તેમ જોન્દ્રન્સનો વિજયી સમાજ જોયો છે. જૈનોની પરસ્પરની અંધતાની ખામી હતી, જે ખામી વર્ષોના વર્ષો થયા પણ સુધરી ન હતી તે આ જોન્દ્રન્સના વિજયમાં સુધરી છે. જોન્દ્રન્સની સ્થાપના એ જૈનના ઇતિહાસમાં એક અપૂર્વ યશસ્વી પ્રસંગ છે. તેમાં સિદ્ધ થયેલા ઠરાવો જૈનોની ધર્મની કીર્તિકલાના ઉત્સાહીપણાથી ભરેલા હોય છે. હવે આપણા ઉદય ગાટે દૃઢ્યભક્ષ થવા જેવું નથી. જૈનોના ઇદ્યનો રવિ ઇદ્યાચળના શિખર ઉપર આવ્યો છે.

શ્રાવકધર્મ—ભગવન્! તે વાત સત્ય છે. પણ હજી દૃઢ્યમાં વિશ્વાસ આવતો નથી. આર્ય પ્રજા આરંભશૂર છે. ભારતની રાજધાની મુંબાપુરી પ્રવૃત્તિ માર્ગની નવીન ભૂમિકા છે, તેથી ત્યાંના ઉત્સાહી નરોએ જોન્દ્રન્સને ભવ્ય દેખાવમાં મુકેલી છે. પણ હવે

૯૨

૫૮ દર્શનોનું કમિશન.

પછી તે ઉત્સાહ તેવીજ સ્થિતિમાં કાયમ જાગ્રત રહે એ શંકાસ્પદ છે. ધીર્તિધર્મને માનનારા, આત્મસત્તાના અભિમાની તથા ધનવ્યયના લોભી કુટલાએક શ્રીમંતો કાન્કરન્સની પવિત્ર લક્ષિતામાં અચલ રહેશે નહીં. તેવા વિચારથી મને શોક થયા કરે છે. કૃપાળુ શાસનાધિનાયક પ્રત્યે એટલીજ પ્રાર્થના છે કે, પરમ પ્રભાવિક અને જૈનના જયને જન્મ આપનારી આ કાન્કરન્સ સદા વિજયી રહે અને મી. હહાની જેમ તેની લક્ષિતાની ભાવના સર્વના હૃદયમાં સર્વદા જાગ્રત રહે.

અપૂર્ણ.

૫૮ દર્શનોનું કમિશન.

(ગયા અંકના પૃષ્ઠ ૩૦ થી ચાલું.)

શ્રી સચ્ચિદાનંદ મહાત્માની રૂપરૂ ઐશ્વર્યને પેતાની જુવાની આપતા જણાવ્યું કે, ભગવન, આગળ કહેલા ચાર પ્રકારના આર્ય સત્યમાં પ્રથમ દુઃખતત્વના ભેદરૂપ પાંચ રકંધનું સ્વરૂપ એ પ્રમાણે છે. આર્ય સત્યનો બીજો ભેદ સમુદય તત્વ તે પાંચ રકંધરૂપ દુઃખ તત્વનું કારણરૂપ છે. જગતમાં જેટલો રાગ, દ્વેષ વિગેરે દોષનો સમૂહ ઉદય પામે છે અને 'હું' અને 'મારું', એવો ગાઢ અહંભાવ તથા મમત્વ દેખાય છે, તે બધો સમુદય તત્વનો પ્રભાવ છે. આથી એમ સિદ્ધ થયું કે, આર્યસત્યના પેલા બે ભેદ દુઃખતત્વ અને સમુદયતત્વ—બંને આ સંસારની પ્રવૃત્તિના નિમિત્તરૂપ છે.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૮૩

*****

આર્ય સત્યના બાકીના બે ભેદ માર્ગતત્વ અને નિરોધતત્વ છે. આ બંને દુઃખ અને સમુદયતત્વ ના વિરોધી છે. 'સર્વ પદાર્થો ક્ષણિક છે' અને આત્મા છે નહીં' એવી વાસના જમાં બંધાયે છે તેનું નામ માર્ગતત્વ કહેવાય છે. 'સર્વ પદાર્થો ક્ષણિક છે' એ વાત મારા દર્શનમાં સારી રીતે સિદ્ધ કરી છે અને તે ઉપર બે કોઈ આ-ક્ષેપ કરે તો હું તેને પરાસ્ત કરવા સમર્થ થાઉં છું.

થોડા વખત પેહેલા ઢાઘ વાદીની સાથે તે વિષે જ મેં વિવાદ કર્યો હતો તે હું આ વખતે આપની પાસે નિવેદન કરું છું.

ઢાઘ વિદ્વાન વાદીએ આવી મને કહ્યું કે, તમારા માર્ગતત્વમાં પદાર્થોને ક્ષણિક માન્યા છે, તે કેવી રીતે ? મેં તેને પ્રશ્ન કર્યો કે, પોતાના કારણથી કાર્યરૂપે જાતપત્ર થયેલા સર્વ પદાર્થો વિનાશી સ્વભાવ વાળા થાય છે કે નિત્ય સ્વભાવી ?

પૂર્વપક્ષ—નિત્યસ્વભાવી.

ઉત્તરપક્ષ—જે નિત્ય સ્વભાવી કહેશે તો તે અર્થક્રિયા કરવામાં પ્રવૃત્તિ કરી શકશે કારણકે, જનાથી અર્થક્રિયા સંભવે તે પરમાર્થ સત્ એટલે નિત્ય સ્વભાવી કહેવાય છે. તો તેવા પદાર્થ અર્થક્રિયા કરવા ક્રમે કરી પ્રવર્તે છે કે એકી સાથે પ્રવર્તે છે ?

પૂર્વપક્ષ—ક્રમે કરી પ્રવર્તે છે.

ઉત્તરપક્ષ—જે ક્રમે કરી પ્રવર્તે છે તો જ વખતે તે પદાર્થ એક અર્થક્રિયા સિદ્ધ કરે છે તે વખતે તેનામાં બીજી અર્થક્રિયા સાધવાનો સ્વભાવ છે કે નહીં ?

પૂર્વપક્ષ—હા તેનામાં બીજી અર્થક્રિયા સાધવાનો સ્વભાવ છે.

૮૪

૫૨ દર્શનાનું કમિશન.

~~~~~

ઉત્તરપક્ષ—ત્યારે પછી કમે કરી અર્થક્રિયા સાધે છે એમ માનવાનું પ્રયોજન શું ?

પૂર્વપક્ષ—તેની સાથે રહેનારી (સહકારી) ભીજી સામગ્રીની અપેક્ષા લઈ તે કમે કરી અર્થક્રિયા કરે છે, એમ માનવાનું પ્રયોજન છે.

ઉત્તરપક્ષ—તે સાથે રહેનારી સામગ્રી એવા નિત્ય પદાર્થને કાંઈ ઉપકાર કરે છે કે નહીં ?

પૂર્વપક્ષ—ઉપકાર કરે છે.

ઉત્તરપક્ષ—તે પૂર્વ સ્વભાવનો ત્યાગ કરાવીને કરે છે કે કરાવ્યા વિના ?

પૂર્વપક્ષ—પૂર્વસ્વભાવનો ત્યાગ કરાવીને કરે છે.

ઉત્તરપક્ષ—ત્યારે તો પદાર્થની નિત્યાવસ્થામાં ફેર પડશે અને તેથી પદાર્થની અનિત્યતા માનવી પડશે.

પૂર્વપક્ષ—નહીં નહીં તો એમ કહીશું કે, પૂર્વસ્વભાવનો ત્યાગ કરાવ્યા વિના કરે છે.

ઉત્તરપક્ષ—ત્યારે એવા નિત્ય પદાર્થને સહકારીથી કશો ઉપકાર થયો નહીં તો પછી સહકારી માનવાની શી જરૂર ?

પૂર્વપક્ષ—કદિ સહકારી તેવા પદાર્થને કાંઈ ઉપકાર ન કરે પણ તે અમુક કાર્યને માટે પદાર્થને તેની અપેક્ષા રાખવી પડે.

ઉત્તરપક્ષ—તે વાત ઘટે નહીં. જે કાંઈ કરી શકતું હોય તેની અપેક્ષા રખાય પણ જે કેવળ નકામું છે તેથી અપેક્ષા ડોણુ રાખે ? તો હવે તમારા માનવા પ્રમાણે સહકારી સામગ્રીની અપેક્ષાએ કામ પદાર્થ કમવડે અર્થક્રિયા કરે છે, એ વાત સિદ્ધ થઈ શકી

આત્માનંદ પ્રકાશ

૮૫

નહીં. એટલે હવે એમ કહોડે પ્રથમ અર્થક્રિયા કરવાને સમયે પદાર્થને અન્ય અર્થક્રિયા કરવાનો સ્વભાવ નથીજ. તેથી “કોઈ પદાર્થ નિત્ય સ્વભાવી નથી” એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે.

અપૂર્ણ.

ચિંતામણિ.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

‘નિષાપહારં મણિમૌષધાનિ મંત્રં સમુદ્દિશ્ય રસાયનં ચ ।

આમ્યંત્યહો ન ત્વમિતિ સ્મરંતિ પર્યાયનામાનિ તત્ત્વં તાનિ ॥૧॥

પ્રકરણ ૧ લું.

ગિરિ નિવાસમાં ચિંતા.

શરદ નેડતુની પૂર્ણિમાની રાત્રિ હતી. ચંદ્રિકા પૂર્ણ રંગથી આકાશને રંગતી હતી. પાહાડી પશુ પક્ષીઓ પોત પોતાના માળામાં ભરાઈ નિદ્રા કરતા હતાં. સર્વ સ્થળે સંપૂર્ણ શાંતિ પ્રસરી રહી હતી. ચંદ્રકિરણથી સરિતાતું વારિ રૂપાની પ્રવાહી ધારાની પેઠે ધણું સુંદર દેખાતું હતું. આ વખતે એક લઘુ વયનો યુવક એકલો ત્યાં આવી બેઠો છે. તે મનમાં વિચારવા લાગ્યો. “આ સુંદર રાત્રિ છે, આ

૧ “હે પ્રભુ, વિષ હટારવાને મણિ, ઔષધ, મંત્ર અને રસાયણ સેવવા સર્વ પ્રાણીઓ ભમ્યા કરે છે પણ તે વખતે તમારું સ્મરણ કરતા નથી. તે અધા તમારા નામના પર્યાય નામ છે.” ધનંજય.

૮૬

ચિંતામણિ.

ચંદ્રનો પ્રકાશ છે, આ મનોહર કુદરત છે, મારા હૃદયમાં આજે કટલીક આશા જાગી યાય છે; પરંતુ તેની નિવૃત્તિ ક્યાં છે? આ નિર્જન ગિરિમાં કદીની પેઠે રહ્યો છું. ચિંતાના દઢ વાસમાં સપડાયો છું. હવે શું કરવું? ક્યાં જવું? કોનું શરણુ સેવું? આ પ્રમાણે ચિંતામાંજ શરદની રાત્રિ વીતી ગઈ. સૂર્યના ચતુર સારથિ અણે પોતાનો રથ આગળ ધર્યો. અધી રાત પ્રગાઢમાં પડેલા પક્ષીઓ જાગી યવા લાગ્યા. પ્રભાતનો શીતલ પવન કમલવનને જગાડી સુખ સ્પર્શ કરવા લાગ્યો. આ લઘુ યુવક નિદ્રાનું વિષ સહન કરી ઝરણાના જળથી શૌચ ક્રિયા કરી સ્વસ્થ થયો પણ માનસી અવસ્થામાં સ્વસ્થ હતો નહિ. થોડી વાર પછી તે યુવક પાછો વિચારના વમલમાં પડ્યો. “મારા હૃદયમાં પવિત્ર વાસનાનો મોટો પ્રવાહ ચાલે છે, ઘણી પવિત્ર આકાંક્ષાઓ જીદૂભવે છે. હવે પિંજરામાં પૂરેલા પક્ષીની પેઠે અહીં રહેવામાં શું સુખ છે. પાષાણ ઉપર પુષ્પ વિકાસ થતો નથી. ગાત પિતાનું હૃદય પાષાણ જવું સમ્પત છે, પવિત્ર વાસનાનું કામલ પુષ્પ તેમાં શી રીતે ખીલે? બીજી તરફ પ્રેમઘેલી પ્રિયાને શી રીતે સમજાવવી. તેણીનું હૃદય ધર્મ વાસનાથી વાસિત છે. સતી વ્રતના સર્વ સંસ્કારોથી સંસ્કૃત છે પણ તે યૌવન વનની વિહારિણી છે. તેની ઉપર તારણ્ય વયમા તરંગો ઊછલી રહ્યા છે. તેથી તેનામાં વર્મની ત્રાસના શી રીતે પ્રબલ થાય? અને મારા અંતરનું સંકટ શી રીતે ટળે?”

આ પ્રમાણે આ યુવક ચિંતવતો હતો તેવામાં પડખેની ખીણમાંથી એક બીજો પુરૂષ આવતો દેખાયો. તેનો પોશાક સાધારણ સ્થિતિના ગૃહસ્થ જેવો હતો. આકૃતિમાં શાંતિ અને પ્રૌદતા દેખાતી

આત્માનાંદ પ્રકાશ.

૮૭

હતી. તેની મુખ્ય મુદ્રા જીપર તીવ્ર બુદ્ધિના અંકુરો સ્ફુરી રહ્યા હતા. તેનામાં ધૈર્ય, જીદોગ અને સાહસ એકસાથે વાસ કરી રહ્યા હોય તેમ ચતુર દૃષ્ટિએ જોઈ શકતા હતા. નજીક આવતાં તેની દૃષ્ટિ આ યુવક જીપર પડી અને તે સાથેજ તેઓએ પરસ્પર વિનય પૂર્વક પ્રણામ કર્યા. આવા નિર્ગન પ્રદેશમાં આ તેજસ્વી યુવકને જોઈ તે આગંતુક પુરૂષ ચકિત થઈ વિચારમાં પડ્યો. તત્કાલ તે નમ્રતાથી બોલ્યો—ભાઈ, તમે કાણ છો? તમારી આકૃતિ આ પ્રદેશમાં વસવાને યોગ્ય નથી, તે છતાં અહીં આવવાનું શું કારણ છે?

બાલયુવક બોલ્યો—ભાઈ, મારી મનોવૃત્તિમાં રહેલી ગુપ્તચિંતા હું કાઢીની પાસે પ્રગટ કરી શકું તેમ નથી. મારા ચિંતાગ્નિને શમાવાનું કોઈ સાધન મારા જોવામાં આવતું નથી. કર્મની વિચિત્રતા ઉપર વિશ્વાસ હોવાથી ચિંતાના અવસાન કાલની રાહ જોઈ બેઠો છું અને વીરપરમાત્માના શાસનની શીતળ છાયાનું શરણ લઈ કાલ નિર્ગમન કરું છું.

આવેલો માણસ આશ્ચર્ય પામી બોલ્યો ભાઈ, વીરપરમાત્માનું નામ સાંભળી તમે કોઈ શ્રાવકના કુમાર છો એમ નિશ્ચય થાય છે વળી ભાષા અને દેખાવ ઉપરથી સૌરાષ્ટ્રના વતની જણાવ્યો. આપની ચિંતા ગુપ્ત છે પણ જ્યાંસુધી તે કોઈની પાસે પ્રગટ કરશે નહીં; ત્યાંસુધી તેનો ભયંકર ભાર વ્યોજાય થશે નહીં. ચિંતાગ્નિને શમાવવાનું મુખ્ય સાધન આમજન સુદૃઢ અથવા મિત્ર છે. આ ગિરિવાસમાં તેવા આમજન, સુદૃઢ મિત્ર મળવા અશક્ય છે, દૈવયોગે કોઈ કાર્યપ્રસંગે હું અહીં આવી ચડ્યો છું. હું પણ તમારે સાધર્મી બંધુ શ્રાવક છું. વીરપરમાત્માના મહત્ત્વ શાસનને

૮૮

ચિંતામણિ.

સેવક છું. હવે જુદાઈ રાખશે નહીં. શ્રાવકના ઊચિત વ્રતને યથા-
શક્તિ ધારણ કરવા પ્રયત્ન કરનાર આ માણસ તમારાથી અભિન્ન છે,
અમ માનજે. મૈત્રી ભાવનાથી તો સર્વ પ્રાણીઓ પણ આપણા મિત્ર
છે તો આપણી મિત્રતામાં શો વાંધો છે ? આટે મારીપર દૃઢ વિશ્વાસ
રાખી તમારી ચિંતા જણાવો અને તેનો લાગદાર કરી સાધર્મીને
સહાય કરવાનું મહત્ પુણ્ય ઊપાર્જન કરવામાં મને સહાય આપો.

તે પુરૂષના આવા મધુર વચ્ચેના સાંભળી યુવકના ચિંતાહર
હૃદયમાં શાંતિની શિતળ છાયા છવાઈ રહી. ચિંતાગ્નિની પ્રજ્વલિત
જવાલા તેવારે નિર્વાણ પામ્યા જેવી થઈ ગઈ. અતુલઆશ્વાસન પ્રાપ્ત
થયું. તેની સાથે લવ્ય બ્રાતૃભાવ પ્રગટ થયો. મુખમુદ્રાપર ચિંતાના
અંકુરો હર્ષના અંકુર થઈ ગયા.

હૃદયને વિશ્વાસના આસનપર બેસારી યુવક બોલ્યો—ધર્મ
ખંધુ, સૌરાષ્ટ્રની પ્રખ્યાત ધર્મ રાજધાની વલ્લભિપુરનો હું વતની
છું. જ્ઞાતે વીશા શ્રીમાળી વણિક છું. મારું નામ અંકારચંદ્ર
છે પણ મારા પુત્રવત્સલ પિતા ‘ચિંતામણિ’ કહી બોલાવે છે.
મારા પિતાનું નામ અમૃતચંદ્ર છે. માતાનું નામ યતના (જતન) છે.
અમારું કુટુંબ સૌરાષ્ટ્ર અને ગુજરાતમાં પ્રખ્યાત છે. મારા પિતા સ-
રાઈના વ્યાપારી છે, અને ત્યાંના જૈન સંઘના અગ્રેસર છે. અમારી ત-
રફ વિહાર કરી આવતાં મુનિઓની વૈયાવચ્ચ કરવામાં અમારું કુટુંબ
આગલ પડે છે. ધમના સર્વ કાર્યોની વ્યવસ્થા કરવાથી અને વિદ્યા-
શી ધાર્મિક શ્રાવકોની સાથે તે સંબંધી પત્ર વ્યવહાર રાખવાથી મારા
પિતાની ધર્મકીર્તિ ઘણા દેશોમાં પ્રસરી છે. મારી પ્રિય બેન વિદ્યા-
કુંવર વિધવા થવાથી દીક્ષા લઈ સાધ્વી થઈ છે. તેનું નામ ‘વિદ્યાશ્રી’

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૮૯

છે, તે ગુજરાતમાં ગુરૂણીય પ્રમોદશ્રીના આશ્રય તલે વિહરે છે. પ્રમોદશ્રીએ પોતાના પવિત્ર જીવદેશથી સાંધ્વીઆતુ મોડું વંદ જી-લું કરેલું છે. સૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત અને મારવાડની ઘણી સંધ્યા અને વિધવાઓ તેમાં સામેલ થઈ છે, આ પ્રમાણે મારા કુટુંબની વર્તમાન સ્થિતિ છે.

થોડા વખત પહેલાં વિમલવિજય નામના એક મુનિ વલ્લભિપુરમાં આવી આતુર્માસ્ય રહ્યા હતા. એ મહાશય અને પવિત્ર મુનિ જૈનશાસ્ત્રમાં પડિત હતા. તેમના સમાગમથી વલ્લભીપુરની જૈન પ્રજામાં ધર્મની છાપ સારી પડતી હતી. તેમની દેશનામાં ધર્મનું ગૌરવ ગર્જનાથી વધતું હતું. વાગ્માધુર્યનો રસભરિત પ્રવાહ તેમના સુકંઠમાંથી વહેતો હતો. બહાલા ધર્મબંધુ! વધારે શું કહું જ્યારે તેઓ વૈરાગ્યની દેશના આપતા ત્યારે સંસારી શ્રોતાઓ પોતાની દૃઢ સંકલ્પી મનોવૃત્તિ છતાં પણ કર્મરૂપ રજજીથી બંધાએલી સંસારની સંકલ્પને તોડવાનો મહાત્મ યત્ન કરતા હતા.

આ શાસ્ત્રપ્રવીણ સાધુરાજને વિચારવિજય તથા ક્ષમાવિ-જય નામે બે શિષ્યો હતા. ક્ષમાવિજય વય અને દીક્ષામાં લઘુ હતા તથાપિ અભ્યાસમાં લઘુ ન હતા. તેમની પ્રવૃત્તિ સર્વદા સ્વાધ્યાય ધ્યાનમાંજ મગ્ન રહેતી. ચારિત્રના ગૌરવ ભરેલા ગુણો તેમનામાં ગાજતા હતા. જ્ઞાનભક્તિ, વિનય, અને ગુરૂસેવા વિગેરે ચારિત્રના ચલકતા અલંકારો તેમણે પહેર્યા હતા. સંવેગની સુંદર શોભાથી તેઓ સુશોભિત હતા. તેમનું નિર્મળ હૃદય કલેશરહિત અને સમ-દર્શી હતું. બીજાના દુઃખને જોઈ પુષ્પ કરતાં પણ વિશેષ મૃદુ ભાવને પામતું હતું, તથાપિ પરીપ્રહોને સહન કરવામાં વજ્ર કરતાં પણ કઠણ હતું.

૯૦

ચિંતામણિ.

પ્રિય વાંચનાર! પૂર્વ પુણ્યના પ્રભાવથી જો તું શુદ્ધ શ્રાવક થયો હો, જોન ધર્મની પવિત્ર છાપનો સંપૂર્ણ અધિકારી થયો હો, તો આવા ગુણી ગુરૂની સેવા કરજો. મન, વચન અને કાયાથી તેમની ભાગ્ય દાયક ભક્તિ કરજો. એવા સર્વોત્તમ ગુરૂ તારામાં શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ સ્થાપિત કરશે, તારી ચંચલ વૃત્તિને આત્મચિંતાનમાં તદ્દીન કરાવશે; સર્વ પ્રાણી ઉપર તારી મૈત્રી ભાવના જાયત રખાવશે, તારા વ્યવહાર માર્ગમાં ધર્મસાથે નીતિની કલા આરૂઢ કરશે અને છેવટે એ ક્ષમાપ્તારાવાર, નિરવાધકૃપાગાર, મહાન્ ગુરૂ તને આ ચિંતા કલોદયથી ભરપૂર એવા ભવસાગરમાંથી તારી લેશે.

તેમના મોટા શિષ્ય વિચારવિન્ય ક્ષમાવિન્યથી વય અને દીક્ષામાં મોટા હતા. આ વિચારશીલ મુનિનું નામ તેમના ગુણ અને કર્મને અનુસરતું હતું. તેમના વિચારોની શ્રેણી સ્વાધ્યાય ધ્યાન કરતાં બીજા માર્ગોમાં વધારે દોડતી હતી. ગમે તેવા મુનિ ગુણી કે નિર્ગુણી હોય પણ શ્રાવક તેમની નિંદા કરવી યોગ્ય નથી. જોકે સાધુની સુધારણા કરવાનો અધિકાર સંધને છે અને ચતુર્વિધ સંધમાં શ્રાવકવ્યક્તિ આવી જાય છે, તથાપિ આવખતે નિંદાના લેખ લખવા મારી ચપલ લેખનીને અટકાવું છું. ટુંકામાં એટલું તો કેવું પડશે કે, મુનિવિચારવિન્ય પતિત લિક્ષુક જાતિમાંથી આવ્યા હતા, તેથી ઉત્તમ કુલના સંસ્કાર તેમને મળી શક્યા ન હતા. ચોરિત્રના જીવલ રંગથી રંગિત થયા ન હતા. અભિમાનના યોગે મનોવૃત્તિ સાંકડી થઈ ગઈ હતી. અભિમાનના વિચારોને સેવનોર મનુષ્યનું જીવન સંકુચિત થઈ જાય છે. આથી કરીને વિદ્યા ગુણની વૃદ્ધિ, તત્ત્વદ્રષ્ટિનો વિકાસ, સત્પુરુષોના વચનોનું

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૯૧

અવાગુ મનન, ગુરુ પ્રત્યે વિનયપૂર્વક શુશ્રૂષા અને કષાયનો વિનય
 ધર્માદિ ચારિત્રતા ગુણો તેમનાથી દૂર રહેતા હતા. જૈન પ્રખ્યાત
 કવિ આનંદનો નીચેનો શ્લોક તે સ્વાધ્યાયરહિત ત્રિચારવિનયના
 વાંચનામાં ક્યાંથી આવ્યો હોય ?

દુષ્પાપં મક્રાતકરે કરતલાદ્રત્નં નિમગ્નં યથા
 સંસારેઽત્ર તથા તરત્તમથ તત્પ્રાપ્તં મયા નિર્મલમ્ ।
 ભ્રાતઃ પદ્ય વિમૂઢતાં મમ હ્રદા નીતં યદેતન્મુખા
 કામક્રોધકુરોધમત્સરકુર્ધામાયામહામોહતઃ ॥૨૥

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને અશ્વોત્તર રત્નમાલા.

વિક્રમ સંવત ૧૨૨૬માં ગુર્જરદેશ જૈન ધર્મના વિજયધ્વ-
 નિથી ગાજતો હતો. ગુર્જર રાજધાની પાટણ પુરીના રાજપાટ ઉપર
 ગુર્જરપતિ રાજાઓના રાજતિલક જિન પ્રતિમાની પૂજના પ્રસાદ
 રૂપ કેશર ચંદનના થતા હતા. રાજમેહેલની-દિવાલોમાં પ્રભાત અને
 સાયંકાલે પ્રતિકમણના પવિત્ર પાઠના પ્રતિધ્વનિ પડતા હતા. રા-
 જ્યના સિંહાસનની દક્ષિણ તરફ જૈન પંડિતોના આસનો ગોઠ-
 વાતા હતા. અહાનિશ જોષીઓના પંચાંગમાં ચૈત્ર, ઉપાશ્રય, ઔષ-
 ધશાલા અને જ્ઞાનશાલાના ખાતમુદ્રતો ખોળાતા હતા. અને રાજ્યના
 કાર્યલયોમાંથી અમારીધોષણાનાજ હુકમો નીકળતા હતા.

આ સમયે વૃહદ્ગચ્છમાં શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ થયા હતા.
 તેઓ વાદિ દ્વસૂરિજીના ગુરુભાઈ હતા. તેઓના ચારિત્ર ચંદ્રનો

૬૨

શ્રી વિમલસુરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

પ્રકારે શુદ્ધરૂપિણે દીપાવતો હતો. કવિતાની પોષક જનની પ્રતિષ્ઠા શક્તિ તેમના બુદ્ધિબલમાં સ્ફુરી રહી હતી. જનશાસના સદ્બોધ સાથે તેમનામાં પ્રીતિ ઉત્તમ સાહિત્ય ખીલી રહ્યું હતું. કવિતાના રસિક ઇત્યાદિક સર્વ રસના પોષક—પિતા થઈ શકે છે અને તેથી કવિઓના ઘણા ભાગ બીજા ચિરંસરૂપ રસ તરફ દોરાઈ જાય છે. તેવી રીતે આ વિરાગી કવિને થયું ન હતું. તેમના સાહિત્યનો મહાન પ્રવાહ કેવલ શાંત રસમાં જ વહેતો હતો, જે તેમના ચારિત્રના સહચરિત મહાવ્રતાનો અલંકારરૂપ થઈ પડ્યો હતો.

આ વિદ્વાન મુનિરાજે સર્વ જ્ઞાનનું મથન કરી ભવ્ય પ્રાણી-ઓના યોધને આપે “ પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા ” નામે એક લઘુ ગ્રંથ લખ્યો છે. તેની ઊપર રૂદ્રપાલીયગચ્છના શ્રીદેવેન્દ્રસૂરિજીએ એક સવિસ્તર દીક્ષ રચેલી છે. આ ગ્રંથમાં પોતાના શિષ્યોએ પુછેલા પ્રશ્નોના યોગ્ય ઉત્તરો આપી એક નાના ગ્રંથને ઉત્તમ ગૌરવમાં મુકેલો છે. મથની કુલ ગાથાઓ માત્ર આગણત્રીશ છે અને તેમાં ઉત્તર સાથે ચોસઠ પ્રશ્નો આપેલા છે, જે આસ્તિક શ્રાવકોના અભ્યાસી યુવકોએ સર્વદા કંઠે રાખી પઠન પાઠન કરવા યોગ્ય છે. ગ્રંથદાર પોતે પણ છેવટે તેવીજ ભલામણ કરે છે—

રચિતા સિતપટ્નુરુણા વિમલા વિમલેન રત્નમાલેવ ।

પ્રશ્નોત્તરમાલેયં કંઠગતા કે ન ભૂંચયતિ ॥ ૨૯ ॥

“શ્રવેતાંબરી શ્રાવકોના ગુરુ શ્રીવિમલચંદ્ર સુરિએ રચેલી આ

૧ આનો એક ગ્રંથ વેદધર્મમાં પણ લખાયો છે જે ‘મણિરત્નમાલા’ ને નામે ઓળખાય છે.

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૯૩

નિર્મલ પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા જે કંઠમાં રત્નમાલાની જમ ધારણ કરી હોય તે કોને સુશોભિત ન કરે ?”

આ વિરાગી કવિની પ્રતિભાશુદ્ધિરૂપ ગુહામાંથી જુદે જુદે પ્રસંગે ચોસઠ પ્રશ્નોત્તર રૂપ રત્નો બદલવ્યા છે, જે આ-પાલવૃદ્ધ સર્વને મનન કરવા યોગ્ય છે. સુરિરાજ પોતાના વિદ્વાન્ શિષ્યોને આજ્ઞા કરી હતી કે, શિષ્યો, પ્રાતઃકાલનું પ્રતિક્રમણ થયા પછી તમારે મને કાંઈ વિષય ઉપર પ્રશ્ન કરવા અને મારા તરફથી જે કાંઈ ઉત્તર મળે તે યાદ રાખવા. શિષ્યોએ વિનયથી પ્રાર્થના કરી કે, ભગવન્, આપ જુદા જુદા પ્રશ્નના ઉત્તર આપો તે અમારાથી શી રીતે ધારી શકાય ? મોટે તે પ્રશ્ન અને ઉત્તર સાથે આવે એવી મધુર ગાથાઓ ની રત્નમાલા રચી આપવાની કૃપા કરો. જે અમે સુખેથી કંઠમાં ધારણ કરી રાખીએ.

શિષ્યોની પ્રાર્થનાથી આચાર્ય હર્ષ પામ્યા અને તે વખતેજ તેમણે પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા ગુથવાનો પ્રારંભ કર્યો. પ્રથમ નીચેની ગાથાથી સૂરિજીએ શ્રીવીરપ્રભુને નમસ્કારાત્મક મંગલાચરણ શરૂ કર્યું—

‘મણિપત્ય વર્દમાનં પ્રશ્નોત્તરરત્નમાલિકાં વક્ષ્યે ।

નાગનરામરવંદ્યં દેવં દેવાધિપં વીરમ્ ॥ ૧ ॥

“નાગકુમારો મનુષ્યો અને દેવતાઓને વંદન કરવાયોગ્ય દેવાધિદેવ શ્રી વીરપ્રભુને નમસ્કાર કરી “પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા” એ નામના અંથને કહીશ.”

૧ આ લઘુ પ્રથમાં બધા શ્લોકો આર્યાવૃત્તમાં જ છે.

૬૪

વૃતાન્ત સંગ્રહ.

 “શિષ્યો, તમારા પ્રશ્નોના ઉત્તરરૂપ જે ગાથા હું રચી આપું તે તમે સત્તર કંઠે કરજો. તે પ્રશ્નોત્તરની ગુંથેલી રત્નમાલા તમને પૂર્ણ રીતે અલંકૃત કરશે, એટલું જ નહિ પણ જે કાંઈ શ્રાવક વા શ્રાવિકા તેને કંઠમાં ધારણ કરશે તે પણ તેનાથી અલંકૃત થઈ સદ્વિચારની સુંદર શૈલા સંપાદન કરશે.” આ પ્રમાણે કહી તત્કાલ નીચે પ્રમાણે બીજી ગાથા રચી કાઢી, તે શિષ્યોએ તત્કાલ સ્વયુદ્ધિના ઉત્સંગમાં ઝીલી લીધી—

કઃ સ્વલુ નાલં ક્રિયતે દૃષ્ટાદૃષ્ટાર્થસાધનપટીયાન્ ।

કંઠસ્થિતયા વિમલપ્રશ્નોત્તરરત્નમાલિકયા ॥ ૨ ॥

“આ નિર્મલ પ્રશ્નોત્તરની રત્નમાલા જે કંઠમાં પહેની હોય તો આ લોક અને પરલોકના અર્થ સાધવામાં અતિ ચતુર એવો કયો પુરૂષ અલંકૃત થતો નથી” ?

અપૂર્ણ.

વૃતાન્ત સંગ્રહ.

શ્રી યશોવિજયજી પાઠશાલા.

મરમ અવિત્ર કાશીપુરી ધણીજ પ્રાચીન પુરી છે. ભારતવર્ષની સંસ્કૃત વાગ્દેવી—શારદાની રાજધાની છે. વેદમતવાલા તેને મુદિત પુરી કહે છે. શ્રી પાર્શ્વનાથપ્રભુની જન્મનગરી, દીક્ષાનગરી, અને જ્ઞાનનગરી પણ તેજ છે. ત્રણસો સાધુઓના પરિવાર સાથે શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુએ તે નગરીમાં વિદ્યાવિલાસ કર્યો હતો. પ્રથમ પારણામાં ક્ષીર ભોજન કરી પ્રભુએ જાણે સૂચવ્યું હોય કે, આ વારાણસીમાં અ-

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૯૫

બ્યાસ કરનાર આપણાની બુદ્ધિ ક્ષીર જેવી ઉન્નત થશે. આવી ગંગાના પવિત્ર જલનું પાન અભ્યાસીઓની બુદ્ધિને નિર્મલ કરે છે. આર્યભૂમિમાં આઠે પોહાર શારદાનો નિવાસ કાશી શિવાય બીજો નથી. બંગાલાનું બુદ્ધિબલ કાશીથીજ પ્રખ્યાત છે.

આવી ઉત્તમ ભૂમિમાં મોટા પાયા ઉપર એક જૈન પાઠશાલાની જરૂર હતી. જૈન બાલકોની મગજશક્તિ ખીલવવાના ઉચ્ચ સાધનો આ સ્થલે યોજ્યા હોય તો તેથી જ્ઞાનનો મહાન્ ઉત્કર્ષ થવાનો સંભવ છે. તે જરૂર પૂરી પાડવાને વાણારસીમાં “શ્રી યશો-વિજયજી પાઠશાલા” સ્થાપવાનો નિશ્ચય થવાના ખબર સાંભળી સર્વ ધર્માભિમાની જૈન સમુદાય ખુશી થયા વિના રહેશે નહીં.

આ મહત્ત્વ કાર્યની યોજના કરવામાં મહામુનિ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય મહામુનિ શ્રી ધર્મવિજયજીએ અયાગ શ્રમ લીધો છે. તેઓ પોતાના શિષ્ય પરિવારને લઈ ઉચ્ચ પરિપક્વથી વિહાર કરી તે સ્થાને રહ્યા છે. વિવિધ સ્થલોમાં ઉપદેશ આપી તે કાર્યના સમારંભ માટે એક મોટું ફંડ ઉભું કરવામાં આવ્યું છે, જે આવા સમારંભના પ્રમાણમાં હજી નાની સંખ્યા ધરાવે છે.

અમો સર્વ શ્રાવક બંધુઓને વિજ્ઞાપિ કરીએ છીએ કે, આ ધર્મના ઉદ્ધોત્કરક કાર્યમાં સર્વે યથાશક્તિ સહાય આપવી. જે આ મહત્ત્વ કાર્યની યોજના બિત્સાહથી આગળ ચાલશે તો જૈનવર્ગમાં જ્ઞાનનો મહાપ્રકાશ જહોજલાલી સાથે પ્રકાશિત થશે. અને થોડા સમયમાં વ્યાકરણ, ન્યાય, સાહિત્ય અને તત્ત્વના પારંગત જૈન વિદ્વાનોની ગણના ભારતવર્ષમાં થવા લાગશે.

૯૬

ઘડરમાં પાઠશાળાનો મેલાવડો.

ઘડરમાં પાઠશાળાનો મેલાવડો.

ગયા સપ્ટેમ્બર માસની તા. ૨૯ મંગળવારે શ્રી ઘડરમાં આવેલી “શ્રી આત્માનંદ જૈન શ્વેતાંબર પાઠશાળા”માં અભ્યાસ કરતા બાલક અને બાલકોને ઈનામ આપવાનો એક મોટો મેલાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. સભાસ્થાન ત્યાંના વિશાલ ઊપાશ્રયમાં રાખ્યું હતું. આ પ્રસંગે પરોપકારી, પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રી કમલવિજયજી ત્યાં ખીરાજતા હતા. આ મહાનુભાવની સાથે મુનિરાજ શ્રી માનવિજયજી, તથા મુનિરાજ શ્રી હિમતવિજયજી આદિ બીજા પાંચ મુનિઓ ત્યાં રહેલા હતા. સમાજમાં અમૃતસેહેરના વતની લાલા રાધાકૃષ્ણજી તેમના પુત્ર પન્નાલાલજી તથા લાલા મહારાજ મલજી, પોતાના સ્ત્રી કુટુંબ સાથે આવ્યા હતા. તે શિવાજીજી સેહેરના વતની લાલાશીયુ મલજી, લાલાટેકમલજી વિગેરે સંભવિત ગૃહસ્થો હાજર થયા હતા. અધ્યક્ષી બાલ વર્ગની સંખ્યા પોણેસોત્રી હાજર થઈ હતી.

પ્રથમ પ્રભુસ્તુતિ અને ગુરુસ્તુતિ કર્યા પછી શ્રાવકોની બાલિકાઓએ આ માસિકના બીજા અંકમાં આપેલાં શ્રી ભારતવર્ષીય આર્હત મહાસમાજના ઊદ્યાયકની કવિતા મધુર કંઠે ગાઈ સંભલાવી હતી જે સાંભળી શ્રોતાઓ તક્લીન થઈ ગયા હતાં. ત્યારબાદ લાલા શીયુ મલજીએ “જ્ઞાનવૃદ્ધિ” એ વિષય ઉપર ભાષણ કર્યું હતું.

છેવટે દશ વર્ષના જૈન બાલક મી. ડાયાલાલ જયચંદ્રના વાક્ય આતુર્ય વાલા મધુર ગીતથી પ્રસન્ન થઈ લાલા મહારાજ મલજીએ એક રૂ. ૧૫ ની ક્ષીમતનું ઘડિયાલ ભેટ કર્યું હતું. અને તે પાઠશાળાના સમગ્ર વિદ્યાર્થીઓને લાલા શીયુ મલજી અને લાલા ટેકમલજી તરફથી ઇનામો આપવામાં આવ્યા હતા.